

OTKAZ UGOVORA O RADU USLED NEMARNOG I NESAVESNOG RADA ZAPOSLENOG**Zakon o radu****član 179 stav 1 tačka 2)**

Postojanje manjka robe

Sentenca:

Nemaran i nesavestan rad tužioca - šefa magacina u preduzeću tuženika, postoji ako, pri odlasku i povratku sa godišnjeg odmora, ne izvrši popis robe, a vanrednim popisom se utvrdi postojanje manjka, sa čim se tužilac posredno saglasi potpisivanjem zapisnika.

Iz obrazloženja:

"Osnovana je revizija tuženika, izjavljena protiv pravnosnažne presude prvostepenog i drugostepenog suda, kojim je usvojen tužbeni zahtev tužioca i poništeno rešenje tuženika o otkazu ugovora o radu tužioca, tako da se odbija tužbeni zahtev tužioca kao neosnovan.

Iz spisa proizilazi da je tužilac zasnovao radni odnos kod tuženika kao šefa magacina, da je u spornom periodu koristio godišnji odmor, nije izvršen primopredajni popis robe u magacinu po odlasku i povratku sa godišnjeg odmora, a vanrednim popisom je utvrđen manjak robe, čiji zapisnik je tužilac potpisao bez ikakvih primedbi i prigovora.

Nižestepeni sudovi su izveli zaključak da tuženi poslodavac nije doprineo u krivici tužioca u nastanku manjka u magacinu i da, stoga, nisu ispunjeni uslovi da se otkáže ugovor o radu.

Međutim, sa pravnog stanovišta Vrhovnog kasacionog suda, takvo stanovište je neprihvatljivo. Naprotiv, nalazi da je tužilac učinio povredu radne obaveze iz člana 179. stav 1. tačka 2) Zakona o radu ..., jer je svojim nesavesnim i nemarnim radom prouzrokovao manjak u magacinu.

(...)

Tužilac je bio zadužen materijalno i finansijski, pa se stoga, potpisavši popisnu listu bez primedbi, posredno saglasio i sa finansijskim stanjem i postojanjem manjka, obzirom da finansijsko stanje proizilazi iz materijalnog. Odbijanje tužioca da, pre odlaska na godišnji odmor, izvrši primopredajni popis, bez obzira što je to tolerisano od strane tuženog, ukazuje na nemaran i nesavestan rad, a čija je posledica nemogućnost utvrđenja da li je manjak nastao pre ili nakon odlaska tužioca na godišnji odmor, kada ga je zamenjivao drugi zaposleni; ali to ne isključuje odgovornost tužioca, već upravo na nju ukazuje."

(Presuda Vrhovnog kasacionog suda, Rev. 1660/2010 od 23.6.2011. godine)

